

Sodna praksa, na katero se je sklicevalo Splošno sodišče, se nanaša na obstoj takih aktov ali na seznanitev s takimi akti, ki se nanašajo na tožečo stranko.

Tožeča stranka se je pritožila zoper odločbo o prekinitvi nacionalnega sodišča, ker je prerekala, da bi bila odločitev na ravni Unije o zadevnih sklepih Komisije predhodno vprašanje v postopku glede njene odškodninske tožbe. Tožeča stranka in njen pravni zastopnik se lahko pravno za isto osebo štejeta izključno v zadevi, navedeni v odvetniškem pooblastilu, sklenjenem med njima (odškodninska zadeva pred nacionalnim sodiščem).

Ker je pravni zastopnik pooblastilo tožeče stranke imel izključno za odškodninsko zadevo pred nacionalnim sodiščem, mu tožeče stranke ni bilo treba obvestiti v „razumnem“ roku po pravu Unije niti mu ni bilo treba zaprositi za celotno besedilo zadevnih aktov, ker se njegovo pooblastilo ni raztezalo na to. Za to je lahko tožeča stranka zaprosila le osebno od trenutka, ko se je seznanila s tem, da se pravni akti Unije nanašajo nanjo.

II. Napačna razlaga in uporaba sodne prakse glede „razumnega roka“

Sodne prakse, ki jo je navedlo Splošno sodišče, ni mogoče uporabiti za obravnavano zadevo, ker okoliščine navedenih primerov niso enake kot okoliščine obravnavane zadeve.

III. Napačna opredelitev dopisa Komisije z dne 24. februarja 2017

Nacionalno sodišče je na podlagi zadevnega dopisa tožene stranke sprejelo sodbo, s katero je zavrnilo tožbo pritožnice OPS Újpest Kft, s čimer je bil kršen interes in pomembno spremenjen pravni položaj tožeče stranke, ker je nacionalno sodišče na podlagi tega dopisa ugotovilo, da je državni organ dodelil zakonito pomoč.

IV. Kršitev pravice pritožnice do obrambe. Kršitev in napačna uporaba člena 126 Poslovnika Splošnega sodišča

Čeprav je Splošno sodišče sprejelo ukrep procesnega vodstva, strank ni pozvalo k predložitvi stališč glede vprašanja, ali je bila tožba vložena v zahtevanem roku. Splošno sodišče je vprašanje vložitve po roku prvič preučilo šele v sklepu in tožbo zavrnilo na podlagi tega dejavnika, ne da bi strankam in predvsem tožeči stranki omogočilo predložitev trditev in ugovorov.

Zaradi neobstoja navedenega poziva ni bil vložen noben dokument, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti stališče tožeče stranke glede pravočasne vložitve tožbe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija)
25. februarja 2020 – Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Zadeva C-92/20)

(2020/C 201/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Rottendorf Pharma GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Bielefeld

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 239(1), druga alineja, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da se v skladu z njim carina lahko povrne v primeru, kakršen je spor v glavni stvari, v katerem se je neskupnostno blago, ki ga je uvozila zadevna stranka, iz carinskega območja Skupnosti ponovno izvozilo in pri okoliščinah, na podlagi katerih je nastal carinski dolg, ne gre za malomarnost zadevne stranke?

⁽¹⁾ UL 1992, L 302, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bezirksgericht Schwechat (Avstrija)
25. februarja 2020 – JU/Air France Direktion für Österreich**

(Zadeva C-93/20)

(2020/C 201/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bezirksgericht Schwechat

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JU

Tožena stranka: Air France Direktion für Österreich

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 31(2) v povezavi s členom 31(4) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz (Montrealska konvencija) ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba škodo na oddani prtljagi, do katere je prišlo na letalu ali v času, ko je bil za oddano prtljago odgovoren prevoznik, v primeru izročitve z zamudo prevozniku prijaviti najpozneje v sedmih dneh od dneva, ko je oseba, upravičena za sprejem, dobila prtljago na voljo, v nasprotnem primeru tožba proti prevozniku ni dopustna, razen ob njegovi prevari?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba člen 31(2) v povezavi s členom 31(4) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz (Montrealska konvencija) razlagati tako, da je treba škodo na oddani prtljagi, do katere je prišlo na letalu ali v času, ko je bil za oddano prtljago odgovoren prevoznik, v primeru izročitve z zamudo prevozniku prijaviti v 21 dneh od dneva, ko je oseba, upravičena za sprejem, dobila prtljago na voljo, v nasprotnem primeru tožba proti prevozniku ni dopustna, razen ob njegovi prevari?

⁽¹⁾ 2001/539/ES: Sklep Sveta z dne 5. aprila 2001 o sklenitvi Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz (Montrealska konvencija) s strani Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 491).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Linz (Avstrija) 25. februarja
2020 – Land Oberösterreich/KV**

(Zadeva C-94/20)

(2020/C 201/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Linz